

BẢN ĐIỀU-TRẦN

Trần Văn Chinh

Tổ-Quốc Việt-Nam vốn là di-sản quý-báu và thiêng-liêng do công-lao của Tổ-Tiên, gần năm nghìn năm qua, đã gây-dựng đước và lưu-truyền lại đến ngày nay. Mọi người dân Việt-Nam, không phân biệt thành phần trong xã-hội, đều đước thừa hưởng và đóng góp công-sức của mình để xây-dựng và phát-triển di-sản đó ngày càng thêm đước phú-cường. Dân-Tộc Việt-Nam vốn có bản-ngã hiền-hòa và độ-lượng, cho nên theo những biến-đổi thăng-trầm của lịch-sử, luôn-luôn gắn-bó lẫn nhau để chống đỡ thiên-nhiên hoặc đoàn-kết với nhau để đánh đuổi quân xâm-lược và bảo-vệ đất nước. Thế-giới hiện nay, dù Đông hay Tây, đều cùng quyết lòng đưa nhân loại đến tự-do và bình-đẳng, cùng nhau tương-trợ và chung sống trong hòa-bình, để nâng cao mức sống ấm-no và hạnh-phúc cho mọi người. Riêng, tại khu-vực Đông-Nam-Á, sau thế chiến thứ hai, những nhà lãnh-đạo của các Quốc-Gia ở vùng đó, đã sáng-suốt nhận-định rằng chỉ có phát-triển kinh-tế, mới đem lại đước thịnh-vượng và ổn-định đời sống dân chúng. Việt-Nam là trung-tâm-điểm của năm con rồng phát-triển Á-Châu, nhưng trớ-trêu thay, Việt-Nam lại là nước nghèo-đói nhất thế-giới, mặc dù trong khoảng thời-gian 1950-1960, Việt-Nam đã có lợi-tức bằng hay hơn các nước ở Nam Á. Trong quá-trình lịch-sử thời cổ-đại, có lúc Tổ-Tiên của chúng ta vì yếu-thế nên phải chịu thua quân xâm-lược, nhưng luôn-luôn nung-nấu ý-chí quật-khởi trong lòng; cho nên cuối cùng, Tổ-Tiên của chúng ta cũng đã giành lại đước nền Tự-Chủ cho Tổ-Quốc. Và cũng có nhiều lúc, Tổ-Tiên của chúng ta oanh-liệt đã ngăn-chặn hay đánh-đuổi quân xâm-lược buộc chúng phải rút lui hoặc phải đầu hàng. Nhưng, trong khí-thế chiến-thắng đó, Tổ-Tiên của chúng ta đã lấy lòng nhân-tử mà tha-thứ và lại cấp cho thuyền-bè và lương-thực để chúng đước trở về xứ-sở an-toàn. Đó là Tổ-Tiên của chúng ta đã thể-hiện lòng bao-dung đối với quân ngoại-xâm. Và ngày nay, tại sao cùng người Việt-Nam với nhau mà không noi theo tấm gương của Tổ-Tiên để thể-hiện đước tấm lòng bao-dung đó với nhau. Từ ngàn xưa, lúc đất nước đước thanh-bình và an-lạc, nếu người dân bị quan thần xét-xử oan-ức thì đước quyền đến trước

cung-đình để đánh lên tiếng trống kêu oan để xin Vua cho xét-xử lại. Và khi đất nước sắp bị ngoại-xâm, Tổ-Tiên của chúng ta đã cho mời gọi các vị bô-lão đến để tham-khảo ý-định xem đánh hay nên hòa. Với những bài học quý-báu đó mà Tổ-Tiên của chúng ta đã để lại, mong-mỏi các vị có trách-nhiệm trước Tổ-Quốc và Dân-Tộc hãy để cho người dân góp ý góp công. Hãy để cho người dân đánh lên một tiếng trống. Tiếng trống đó không phải chỉ là tiếng kêu oan của riêng một người mà là tiếng kêu than của sáu mươi-lăm triệu đồng-bào. Hãy để cho người dân nêu lên một nguyện-vọng, một ý-kiến để cùng nhau thăm-định vì sự tồn-vong của Tổ-Quốc và Dân-Tộc mà tự-tình và tự-cải.

I- NHỮNG NGUYÊN-NHÂN KHIẾN TỔ-QUỐC ĐIỀU-TÀN.

Trong quá-trình lịch-sử thời cận-đại, đất nước Việt-Nam bị chi-phối bởi ý-thức-hệ đối-kháng, khiến cho người Việt cùng người Việt với nhau đã triền-miên tranh-chấp và tương-tàn. Và trên quê-hương Việt-Nam thân-yêu của chúng ta hiện nay, sau hơn nửa thế-kỷ tương-tranh, thử hỏi có được những kết-quả gì cho Dân-Tộc. Có chăng là những hậu-quả về đói-rách, dốt-nát, tang-tóc, hận-thù, nghi-kỵ và ly-tán..... Sự thật hiển-nhiên, ai ai cũng nhận thấy được những điều tai-hại và đau-khổ ấy. Ai ai cũng âm-thầm tủi-nhục, cũng ray-rút và cũng lo-lắng cho số phận đất nước điều-tàn hôm nay và cho thế-hệ mất tương-lai tươi-sáng mai sau. Nguyên-nhân nào đã gây nên thảm-cảnh cho Dân-Tộc ? Trở lại thời-gian từ năm 1911, khi ông Nguyễn Tất-Thành (tức ông Hồ Chí-Minh) sang Pháp, đã được Cụ Phan Chu-Trinh, Cụ Phan Văn Trường và Cụ Nguyễn Thế-Truyền giúp-đỡ và dẫn-dắt từ vật-chất đến tinh-thần như nhiều thanh-niên yêu nước khác để tranh-đấu cho nền Độc-Lập của Việt-Nam ngay trên đất thực-dân Pháp. Đến năm 1919, ông Nguyễn Ái-Quốc (tức ông Hồ Chí-Minh) đã được đề-cử để làm đại-diện cho nhóm người Việt tranh-đấu tại Pháp để đọc bản Yêu-Sách gồm có 8 điều tại Hội-Nghị Versailles do Cụ Phan Văn Trường soạn-thảo.

Bản Yêu-Sách đó có nội-dung đòi-hỏi thực-dân Pháp phải để cho xứ Việt-Nam được tự-trị và tự-do như sau:

Điều thứ 1: Chính-phủ Pháp phải ân-xá cho tất-cả các chính-trị-phạm bản-xứ Việt-Nam.

Điều thứ 2: Người bản-xứ Việt-Nam được quyền bình-đẳng trước pháp-luật như người Âu-Châu. Xóa bỏ hoàn-toàn và triệt-để các tòa án đặc-biệt dùng làm công-cụ khủng-bố và áp-bức.

Điều thứ 3: Được quyền tự-do báo-chí.

Điều thứ 4: Được quyền tự-do lập-hội và hội-họp.

Điều thứ 5: Được quyền tự-do xuất-ngoại và du-lich.

Điều thứ 6: Được quyền tự-do giáo-dục và thành-lập các trường kỹ-thuật chuyên-nghiệp cho người bản xứ Việt-Nam.

Điều thứ 7: Phải thay-đổi các sắc-lệnh bằng các đạo-luật có nhân-đạo hơn.

Điều thứ 8: Được có đại-biểu thường-trực của người Việt-Nam do chính-quyền bản-xứ Việt-Nam bầu ra tại Nghị-Viện Pháp để nêu lên nguyện vọng chính-đáng của người Việt-Nam. Nội-dung 8 điều Yêu-Sách trên của các vị đã tranh-đấu cho quyền tự-trị và tự-do cho Việt-Nam ngay trên đất của thực-dân Pháp, trong số người ấy có cả ông Hồ Chí-Minh, đã được toàn dân trong và ngoài nước nhiệt-liệt ủng-hộ và toàn thế-giới công-nhận là chính-đáng. Nhưng sau khi thế-chiến thứ nhất 1914-1918 kết-thúc với sự thắng-thế của chủ-nghĩa quốc-tế cộng-sản do Nga-Sô lãnh-đạo, chủ-nghĩa cộng-sản đã bành-trướng khá mạnh tại Pháp. Năm 1920, ông Nguyễn Ái-Quốc (tức ông Hồ Chí-Minh) đã tự ly-khai và lìa bỏ các Cụ hiện còn đang tiếp-tục tranh-đấu cho nền tự-trị Việt-Nam trên đất Pháp. Năm 1922, ông Hồ được cộng-sản Pháp cử làm đại-diện để tham-dự đại-hội cộng-sản quốc-tế họp tại Nga-Sô. Năm 1924, ông Hồ được cộng-sản Nga cử sang Trung-Quốc để lập căn-cứ-địa tại vùng Hoa-Nam, gần Việt-nam. Và năm 1930, ông Hồ đã thành-lập đảng cộng-sản Việt-Nam và ra mắt tại Hương-Cảng. Cái lỗi-lầm lãnh-đạo quan-trọng nhất của ông Hồ là ông đã từ bỏ con đường đấu-tranh theo chủ-trương Quốc-Gia Dân-Tộc Tự-Chủ mà ông lại rước lấy chủ-nghĩa cộng-sản ngoại-lai. Ông Hồ đã không nghiên-cứu kỹ-càng vì chủ-nghĩa cộng-sản không phù-hợp với lịch-sử-tính, văn-hóa-tính, dân-tộc-tính và địa-phương-tính của Việt-Nam. Nếu ông Hồ vẫn tiếp-tục cộng-tác thân-thiết để tranh-đấu cho nền độc-lập của Việt-Nam cùng với các Cụ Phan Chu-Trinh, Cụ Phan Văn Trường và Cụ Nguyễn Thế-Truyền thì có thể xem như ông Hồ là người chân-chính yêu nước thực sự. Nhưng, trái lại, ông Hồ đã coi chủ-nghĩa cộng-sản như kim-chỉ-nam và như chỉ có con đường duy-nhất để giải phóng Dân-Tộc. Cho nên, từ khi bắt đầu tiếp-nhận lý-thuyết Mác-Lê, khi mà "lệ bác Hồ nhỏ xuống chữ Lê-Nin", thì con đường chủ-nghĩa cộng-sản đã tách ra khỏi con đường của chủ-nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc.

Nếu "lệ bác Hồ" nhỏ xuống chữ Hưng-Đạo, chữ Lê-Lợi, Chữ Quang-Trung..... thì ông Hồ đã thực sự đi đúng con đường Tự-Chủ của Tổ-Tiên đã vạch ra từ nhiều ngàn năm trước và mãi-mãi cho nhiều ngàn

năm sau nữa.

Cho đến khi ông Hồ gần mãn-phần thì ông cũng đã ước-mong sau khi chết được theo Cụ Mác, Cụ Lê. Tục-lệ của người Việt-Nam, từ xưa đến nay, trước khi chết có lời trối-trăn thường ước-nguyện vong-linh sẽ được theo Ông theo Bà; mồ-mả của mình sẽ được nằm bên mộ-phần của Gia-Tộc. Người Việt-Nam không ai ước muốn sau khi chết linh-hồn s? theo người ngoại-quốc ! Đây là sự sai-lầm tư-tưởng lãnh-đạo cực-kỳ quan-trọng nhứt của ông Hồ-Chí-Minh. Tiếp theo sự sai-lầm về tư-tưởng, ông Hồ đã gây nên những lỗi-lầm về hành-động rất thảm-hại khác như: -

Khoảng năm 1946, lập Chính-Phủ Liên-Hiệp Quốc-Gia, rồi sau đó ông Hồ đã ám-hại những người Quốc-Gia yêu nước. -

Khoảng năm 1956, ông Hồ đã đấu-tổ giết hại địa-chủ. -

Khoảng năm 1959, Ông Hồ tạo Trăm Hoa Đua Nở để giết hại Văn-Nghệ-Sĩ. -

Khoảng năm 1960, ông Hồ đã xua quân xâm-phạm miền Nam trái với Hiệp-Định Genève 1954. -

Tháng 4 năm 1975, những người kế thừa ông Hồ đã xua quân cưỡng-chiếm Miền Nam, vi-phạm Hiệp-Định Paris 1973. -

Khoảng cuối 1975, đã cưỡng-bức hàng triệu người phải bị tù-đày cải-tạo. - Khoảng năm 1976-1978, đã đánh Tư-Sản tại Miền Nam. -

Khoảng năm 1978, đã cưỡng-bách nông dân Miền Nam phải vào Hợp-Tác-Xã Quốc-Doanh. Những lỗi-lầm lãnh-đạo về tư-tưởng và hành-động hết sức nặng-nề đó của ông Hồ đã khiến cho Việt-Nam mất cơ-hội giành được Độc-Lập như các nước Thái-Lan, Mã-Lai, Nam-Dương, Phi-Luật-Tân, Ấn-Độ theo trào-lưu trao-trả nền tự-trị từ thực-dân Âu-Châu cho các nước bị trị tại Á-Châu. Có thể nhận-xét rằng về sự nghiệp chính-trị của ông Hồ có thể ghi hai giai-đoạn:

Giai đoạn thứ nhất: Ông Hồ, lúc còn ở Việt-Nam, cũng như hàng triệu thanh-niên có nhiệt-huyết yêu nước khác, đã quyết-tâm tranh-đấu để đánh-đuổi thực-dân Pháp, đem lại nền Độc-Lập và Tự-Chủ cho Tổ-Quốc. Và tại Pháp, ông Hồ đã cùng với các Cụ Phan tranh đấu cho nền tự-trị của Dân-Tộc ngay trên đất Pháp. Điển hình là ông Hồ đã được đề-cử làm đại-diện để đọc 8 điều Yêu-Sách tại Hội-Nghị Versailles. Giai-đoạn này, ông Hồ có thể được xem như là một người yêu nước cũng giống như hàng triệu triệu người Việt-Nam yêu nước khác ở trong cũng như ở ngoài nước đã hợp cùng toàn dân để tranh-đấu một cách chính-đáng cho nền tự-chủ của Tổ-Quốc.

Giai đoạn thứ hai: Ông Hồ đã tự ý lìa bỏ con đường Dân-Tộc Tự-Chủ để chạy theo và rước lấy chủ-nghĩa cộng-sản. Ông Hồ đã lầm-tưởng rằng lý-thuyết vô-sản của Lê-Nin và số lượng vũ-khí vay mượn ồ-ạt của khối cộng-sản có thể mau chóng giải-phóng cho Việt-Nam và các nước bị áp bức khác trên thế-giới. Càng lún sâu vào vòng ảnh-hưởng của chủ-nghĩa cộng-sản, ông Hồ càng bị siết chặt vào vòng nô-lệ của Liên-Xô và Trung-Quốc. Vì thế cho nên, vào năm 1960, ông Hồ đã gián-tiếp tự thú-nhận lỗi-lầm, ông Hồ đã nói: " Lúc đầu, chính là Chủ-Nghĩa Dân-Tộc yêu nước thực-sự chứ chưa phải là Chủ-Nghĩa Cộng-Sản. Dần dần đã đưa tôi tin theo Lê-Nin". Bây giờ, các đảng viên Đảng Cộng-Sản Việt-Nam, nếu muốn tiếp-tục theo sự-nghiệp của ông Hồ, thì hãy tiếp-nối theo con đường ở giai đoạn thứ nhất mà ông Hồ đã thực-hiện còn dang-dở ở thời điểm năm 1919 tại nước Pháp lúc bấy giờ. Và các đảng viên Đảng Cộng-Sản Việt-Nam hãy dứt-khoát và triệt-để từ-bỏ con đường chủ-nghĩa cộng-sản lầm-đường lạc lối ở giai đoạn thứ hai. Con đường vọng-ngoại này của ông Hồ đã đem lại đau-thương, tang-tóc, nghèo-đói, dốt-nát, bệnh-tật, hận-thù, nghi-ky và chia-lìa cho Dân-Tộc Việt-Nam vốn đã có gần năm ngàn năm Văn-Hiến.

II- NHỮNG NGƯỜI CỘNG-SẢN THỨC-THỜI:

Sau khi chế độ cộng-sản ở các nước Đông-Âu và ngay chính tại Liên-Xô hoàn-toàn sụp đổ, tượng Lê-Nin đã bị kéo ngã xuống và cờ đỏ búa liềm đã bị xé bỏ khắp nơi. Toàn thể dân chúng của các nước vừa thoát khỏi ngục tù cộng-sản đó đã reo vui như ngày Hội. Ở Việt-Nam cũng có một số cán-bộ cộng-sản cao cấp thức-thời đã nhìn nhận chủ-nghĩa cộng-sản như là một điều sai-lầm và có ý muốn trở lại con đường chủ-nghĩa Dân-Tộc như sau: -

Ông Trần Văn Giàu đã nói: " Hơn bảy mươi năm qua, tôi chưa thấy thời-kỳ nào mà nông-dân nghèo-khổ như bây giờ Chủ-Nghĩa Mác-Lê đã lỗi thời, không còn có thể hấp-dẫn nhân-dân Việt-Nam được nữa " -

Ông Trần Bạch-Đăng đã nói: " Chủ-Nghĩa Mác-Lê du-nhập vào Việt-Nam thiếu hẳn nhân-tính ... " . -

Ông Lý Chánh-Trung đã nói: " Lý-thuyết Mác-Lê là một môn học mà thầy không muốn dạy, trò không muốn học và kết-quả không có gì ... " -

Bà Dương Thu-Hương đã nói: " Đem du-nhập chủ-thuyết Mác-Lê vào Việt-Nam là một điều xa-xí " . -

Ông Trần Xuân-Bách đã nói: " Hai động-lực, hai sức bật trong lịch-

sử nhân-loại là hàng-hóa thị-trường và dân-chủ đa-nguyên. Ở Việt-Nam, cả hai mặt ấy chưa thành động-lực..." -

Ông Nguyễn Khắc-Viện đã nói: " Đảng trả lại quyền hành cho toàn dân mới thực-sự có dân-chủ và tự-do..." -

Ông Phan Đình-Diệu đã nói: " Điều mấu-chốt là quốc-hội đảng cộng-sản Việt-Nam phải được bầu ra bằng cuộc bầu-cử thật sự tự-do và công-bằng ", và " phủ nhận tính đa-nguyên cũng như đồng thời là phủ-nhận nền dân-chủ ...". -

Ông Bùi Tín đã nói: " Cơ-sở lý-luận và tư-tưởng của Đảng là chủ-nghĩa Mac-Lenin và tư-tưởng Mao Trạch-Đông. Từ ông đại-tướng tới anh lính trôn đều cắp sách đi học ông cố-vấn Tàu. Hậu quả, phải trả giá thật quá lớn", và " phản-đối và bác bỏ đa-nguyên là tỏ ra vi-phạm tinh-thần nền Văn-Hiến của nước ta. Chế-độ độc đảng tỏ ra không ổn trên thực-tế.... ". Và tiếp theo sau đây là những người lãnh-đạo đảng cộng-sản ở Liên-Xô và Đông-Âu đã nhìn-nhận lỗi-lầm và phán-xét chủ-nghĩa cộng-sản như sau: -

Ông Gorbachev, Chủ-Tịch nước và Tổng-Bí-Thư đảng cộng sản Liên-Xô đã nói: " Chủ-Nghĩa cộng-sản đã thất-bại hoàn-toàn sau 74 năm áp-dụng tại Liên-Xô ". -

Ông Boris Yeltsin, Bí-Thư Thành-Ủy Moscow và nay là Tổng-Bí-Thư cộng-hòa Nga đã nói: " Chủ-nghĩa cộng-sản là một thảm-họa cho dân Liên-Xô " và " chủ-nghĩa cộng-sản luôn-luôn kêu gọi căm-thù và đấu-tranh. Chủ-nghĩa cộng-sản hoàn-toàn dựa trên bạo-lực và khủng-bố. Chủ-nghĩa cộng-sản đã sụp-đổ và không bao giờ ngóc đầu lên được nữa. Chúng tôi nhất định không để cho chủ-nghĩa cộng-sản tái sinh trên đất nước chúng tôi ".

Tướng Jaruzelski, Chủ-Tịch nước và Tổng Bí-Thư đảng cộng-sản Ba-Lan đã nói: " Chử xin lỗi nghe quá nhẹ, nhưng tôi không tìm được tiếng nào khác để bày-tỏ sự hối-tiếc của mình về những n?i đau-khổ và bất-công mà nhân-dân Ba-Lan đã chịu đựng dưới chế-độ cộng-sản. Tôi muốn xin quốc dân một điều: Nếu thời gian chưa tẩy xóa được những nỗi oán-hờn, xin hãy đổ trút tội lên đầu tôi ". Lời thú-nhận lỗi-lầm về chủ-nghĩa cộng-sản của Tướng Jaruzelski tỏ ra hết sức chân-thành và cảm-động. Bất cứ ai dù có bị đảng cộng-sản gây nên đau-khổ, mất-mát hay tủi-nhục cũng đều có thể tha-thứ cho đảng cộng-sản. Ước mong đảng cộng-sản Việt-Nam hãy thực-sự vì Tổ-Quốc Dân-Tộc, nói lên những lời chân-thành và cảm-động như Tướng Jaruzelski của Ba-Lan. Chừng đó chắc-chắn toàn thể đồng-bào Việt-Nam dù có hận-thù sâu-đậm cách mấy đi n?a cũng sẵn-sàng tha-thứ, coi việc lỗi-lầm lãnh-đạo của quá-khứ như chuyện đã qua, cùng nhau tương-nhượng trong hiện-tại để cùng nhau hợp-tác và xây-dựng Việt-Nam

trong tương-lai.

Riêng ông Lý Quang-Diệu, Thủ-Tướng Singapore, trong dịp ghé thăm Việt-Nam đã nhận-xét như sau: " Cái giá mà dân-tộc Việt-Nam phải trả cho sự lầm-lạc về lãnh-đạo chính-trị thật là quá đắt. Tôi giật mình nghĩ rằng nếu Singapore cũng lầm-lạc như vậy thì chắc bây giờ chỉ còn da bọc xương mà thôi, khi mà chủ-thuyết Domino tại Đông-Dương hồi ấy không bị chặn đứng, khiến cho Singapore, Thái-Lan, Mã-Lai và Nam-Dương rơi vào tay cộng-sản ".

III- NHỮNG DỊ-BIỆT KHIẾN DÂN-TỘC CHIA-RẼ.

Sau khi các nước cộng-sản ở Đông Âu và Liên-Xô đồng loạt từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản để trở về với chủ-nghĩa Dân-Tộc Tự-Quyết, dịp này là cơ-hội bằng vàng để cho các nước theo chủ-nghĩa cộng-sản còn lại, trong đó có đảng cộng-sản Việt-Nam, nên nhanh chóng noi theo tấm gương ấy mà cùng thay đổi, khỏi sợ bị Liên-Xô ngăn-cản, khỏi sợ bị mất mặt và nhất là được thế-giới tự-do đón nhận và giúp-đỡ. Nhưng, không hiểu vì lý-do gì và gặp trở-ngại nào mà đảng cộng-sản Việt-Nam vẫn còn tiếp-tục đi theo con đường cộng-sản và vẫn còn ca-tụng chủ-thuyết Mác-Lê; trong khi đó chính Liên-Xô và các nước theo chủ-nghĩa cộng-sản đã nguyên-rửa chủ-thuyết Mác-Lê. Chắc-chắn giới lãnh-đạo của đảng cộng-sản Việt-Nam đã nghe, đã thấy và đã hiểu rất rõ khi đảng cộng-sản Liên-Xô - nơi đã từng đỡ đầu cho cộng-sản Việt-Nam - đã bị giải-tán. Viện-trợ từ Liên-Xô cho đảng cộng-sản Việt-Nam đã bị cắt đứt, Cờ đỏ búa liềm ở tòa Đại-Sứ Liên-Xô tại Hà-Nội đã bị thay thế bằng cờ ba màu của Cộng-Hòa Nga. Và những nguyên-nhân được nêu lên sau đây có thể dẫn-chứng cho những lý-do mà đảng cộng-sản Việt-Nam vẫn chưa chịu từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản. Đồng thời cũng nêu lên những nguyện-vọng của đồng-bào tại Quốc-Nội, của đồng-bào tại Quốc-Ngoại và của Quốc-Tế, để từ đó, có thể tháo-gỡ và san-bằng những bế-tắc vì dị-biệt giữa những người Việt-Nam với nhau.

a) Những nguyên-nhân khiến đảng cộng-sản Việt-Nam chưa chịu từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản.

1/ Vì có sẵn cơ-cấu quyền-lực trong tay nên liền tiếp-tục phiêu-lưu theo chủ-nghĩa cộng-sản.

2/ Vì dựa thế-lực và bắt-chước theo Trung-Quốc chỉ nới lỏng kinh-tế và độc-quyền lãnh-đạo về chính-trị và quân-sự vì Trung-Quốc là nước cộng-sản lớn mạnh còn lại và ở liền ranh giới với Việt-Nam.

3/ Vì tự-ty mặc-cảm trước đây đã quá xưng-tụng chủ-thuyết Mác-Lê do ông Hồ Chí-Minh đã rước lấy và dẫn-dắt.

4/ Vì sợ bị trả thù, sợ bị mất tài-sản đã có khi không thể kèm-chế nổi các cuộc quật-khởi của toàn dân.

5/ Vì mong Mỹ bãi-bỏ lệnh cấm vận, kêu gọi tư-bản đầu-tư để nâng cao lãnh-vực kinh-tế hầu toàn dân không chống-đối.

6/ Vì mong bắt-chước theo mô-thức tư-bản của các nước Đông Á để phát-triển kinh-tế nhưng vẫn độc quyền lãnh-đạo.

7/ Vì toan-tính chuyển-hóa dần-dần từ chủ-nghĩa cộng-sản sang chủ-nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc mà vẫn giữ trọn quyền-bính trong tay của các cán-bộ đảng cộng-sản Việt-Nam.

8/ Vì chưa tạo được sự tin-tưởng để có cơ-hội thuận-tiện tuyên-bố từ-bỏ chủ-nghĩa cộng-sản trong sự ổn-định các guồng máy xã-hội và dung-hợp được với các đoàn-thể trong và ngoài nước.

9/ Vì chưa tìm được cơ-cấu nhân-sự trung-phán có kế-hoạch và phương-thức để bảo-đảm và chuyển-hóa từ chủ-nghĩa cộng-sản sang chủ-nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc mà trong đó có các cán-bộ đảng cộng-sản Việt-Nam cùng tham-gia hợp-tác trong các cơ-cấu quyền-lực của Quốc-Gia.

b) Những nguyện-vọng của đồng-bào tại Quốc-Nội và tại Hải-Ngoại.

1/ Muốn đảng cộng-sản Việt-Nam từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản và trở về với chủ-nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc, vì chủ-nghĩa cộng-sản không đem lại được cơm no áo ấm và tự-do Dân-Chủ cho Việt-Nam gần 50 năm qua.

2/ Muốn có Tự-Do, Dân-Chủ và Nhân-Quyền.

3/ Muốn có tự-do bầu-cử có quốc-tế giám-sát.

4/ Muốn có đa-nguyên tại Việt-Nam.

5/ Muốn thể-chế chính-trị có ba cơ-quan được độc-lập: Hành Pháp, Lập-Pháp và Tư-Pháp.

6/ Muốn đảng cộng-sản Việt-Nam trả tự-do cho các tù chính-trị, các tu-sĩ, các văn-nghệ-sĩ ... và công-nhận họ là một thực-thể chính-trị đối-kháng để xây-dựng dân-chủ, công-bằng và kèm-chế sự sai-trái của chính-quyền đương-nhiệm.

7/ Muốn thay đổi Hiến-Pháp của đảng cộng-sản Việt-Nam và thay bằng Hiến-Ước tạm thời dựa theo Hiến-Chương Liên-Hiệp-Quốc, theo trào-lưu tiến-bộ của thế-giới và lấy căn-bản về truyền-thống, phong-tục và tập-quán của Dân-Tộc Việt-Nam.

8/ Muốn được sống chung hòa-bình và tương-trợ với các nước láng-

giềng.

9/ Đồng-bào Quốc-Nội muốn được có đủ cơm no, áo ấm; có một mái nhà, một thửa ruộng, một miếng vườn.

10/ Đồng-bào Quốc-Nội muốn được tự-do tư-hữu tài-sản.

11/ Đồng-bào Quốc-Nội muốn được tự-do đi lại, buôn-bán, tín-ngưỡng, báo-chí, lập-hội.....

12/ Đồng-bào Quốc-Nội muốn được tự-do đi học và du-lich, không bị đối-xử phân-biệt thành-phần xã-hội.

13/ Đồng-bào Quốc-Nội muốn được học văn-hóa và lịch-sử của truyền-thống dân-tộc Việt-Nam chân-chính.

14/ Đồng-bào Quốc-Nội muốn được pháp-luật bảo-vệ công-minh.

15/ Đồng-bào Quốc-Nội muốn trừng-trị và chấm-dứt tệ-nạn hối-lộ, tham-nhũng, đặc quyền, đặc lợi.

16/ Đồng-bào Quốc-Ngoại, nhất là giới trẻ, muốn được xây-dựng quê-hương khi không còn chủ-nghĩa cộng-sản, vì giới trẻ này đã thành-đạt về khoa-học kỹ-thuật ở các nước tư-bản tự-do nên không thể phục-vụ ở mô-thức chủ-nghĩa cộng-sản kinh-tế tập-trung.

c) Những nguyện-vọng của Quốc-Tế.

1/ Muốn đảng cộng-sản Việt-Nam tôn-trọng các điều-khoản đúng theo tinh-thần của Bản Tuyên-Ngôn Quốc-Tế về Nhân-Quyền và Dân-Quyền.

2/ Muốn đảng cộng-sản Việt-Nam thả tù chính-trị, tu-sĩ và văn-ngệ-sĩ.

3/ Muốn đảng cộng-sản Việt-Nam tổ-chức bầu cử tự-do có Quốc-Tế quan-sát, căn-cứ theo Hiệp-Định Genève năm 1954 và Hiệp-Định Paris năm 1973.

4/ Muốn đảng cộng-sản Việt-Nam tôn-trọng chủ-quyền của Lào và Cambodia, căn-cứ theo Hiệp-Định Genève năm 1954 và Hiệp-Định Paris năm 1973.

5/ Muốn đảng cộng-sản Việt-Nam tôn-trọng tự-do, dân-chủ và nhân-quyền để người dân bớt trốn đi tị-nạn tại các quốc-gia Á-Châu.

6/ Muốn đảng cộng-sản Việt-Nam thay đổi từ kinh-tế tập-trung sang kinh-tế thị-trường để thích-ứng và hội-nhập với các quốc-gia Đông Á và được sự tương-trợ của thế-giới.

IV- NHỮNG ĐIỀU TƯƠNG-NHƯỢNG TIÊN-QUYẾT ĐỂ XÓA BỎ HẬN-THÙ.

Trước đây hơn nửa thế-kỷ, đảng cộng-sản Việt-Nam đã làm theo những gì mà đảng cộng-sản Liên-Xô đã làm, thì hôm nay đảng cộng-sản Việt-Nam hãy làm theo những gì mà Liên-Xô và các nước Đông Âu đang làm. Khi xưa, những tư-tưởng và hành-động mà đảng cộng-sản Việt-Nam đã rước lấy theo lý-thuyết không-tưởng Mác-Lê, đã gây nên thảm-họa cho Dân-Tộc, thì đảng cộng-sản Việt-Nam đã hăng-say dốc toàn-lực để thực-hiện cho bằng được dù phải gây nên đau-thương, tang-tóc, đói-rách và hận-thù. Nhưng nay, những điều mà chính-quyền không cộng-sản ở Liên-Xô đang làm để đem lại tự-do và no-ấm cho dân Liên-Xô, thì đảng cộng-sản Việt-Nam lại không làm theo, để cho dân-tộc Việt-Nam có được một dịp may tự-do và no-ấm. Điều này thật trớ-trêu, xa-xí và bất-hạnh cho số-phận của Quốc-Gia và Dân-Tộc Việt-Nam. Những điều mà đảng cộng-sản Việt-Nam có thể noi theo gương Liên-Xô và các nước Đông-Âu hiện nay không phải quá khó-khăn không thể thực-hiện được, nếu như đảng cộng-sản Việt-Nam thực-tâm lo cho dân cho nước, quyết-tâm từ-bỏ đặc-quyền đặc-lợi và quan-trọng nhứt là đảng cộng-sản Việt-Nam mạnh-dạn nhìn nhận lỗi-lầm lãnh-đạo trong quá-khứ và cương-quyết dứt-khoát từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản.

1- Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận về lỗi-lầm lãnh-đạo trong quá-khứ.

Đảng cộng-sản Việt-Nam viết Tuyên-Cáo Chính-Trị:

1. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận lỗi-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi vội-vã rước lấy chủ-thuyết Mác-Lê mà không nghiên-cứu kỹ-càng và tường-tận về chủ-nghĩa cộng-sản hoàn-toàn không phù-hợp với lịch-sử-tính, văn-hóa-tính, dân-tộc-tính và địa-phương-tính của Việt-Nam.

2. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận lỗi-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi chạy theo đảng cộng-sản Liên-Xô và đảng cộng-sản Trung-Quốc, nên đã đánh mất truyền-thống tự-chủ và tinh-thần bất-khuất của Tổ-Tiên, đã hủy-diệt hoàn-toàn nền Văn-Hóa Nhân-Bản Cổ-Truyền của Dân-Tộc và đã thay-thế bằng văn-hóa nô-dịch Mác-Lê, khiến cho gần 50 năm tại Miền Bắc và gần 19 năm tại Miền Nam đã làm cho Tổ-Quốc bị điêu-tàn và toàn dân bị đói-rách.

3. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận lỗi-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi đã cưỡng-bức đồng-bào tổ-chức và tung-hô ngày sinh của Lê-Nin mà lại cố-tình bỏ quên không tổ-chức kỷ-niệm các ngày giỗ của Tổ-Tiên đã có công dựng nước và giữ nước như ngày giỗ Tổ Đức Hùng-Vương, Hai Bà Trưng, Ngô Quyền, Trần Hưng-Đạo,

Lê Lợi, Quang-Trung, Nguyễn Thái-Học.....

4. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận sai-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi đã thực-hiện thảm-họa đấu-tổ địa-chủ và tư-sản khoảng năm 1955, khiến cho hàng triệu người bị giết hại oan-ức.

5. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận sự sai-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi thực-hiện chiến-dịch Trăm Hoa Đua Nở năm 1959 để giam-cầm và ám-hại các văn-nghệ-sĩ chân-chính yêu nước.

6. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận sai-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi đã gài người và chôn dấu vũ-khí để lập ra Mặt Trận Giải-Phóng tại Miền Nam đã vi-phạm Hiệp-Định Genève năm 1954.

7. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận sai-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi đã xua quân cưỡng-chiếm Miền Nam năm 1975, đã vi-phạm Hiệp-Định Paris 1973, khiến Miền Nam mất cơ-hội phát-triển phần-thịnh như các nước ở Đông Nam Á-Châu. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận sai lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi đã thực-hiện hành-động bắt tù cải-tạo các quân-nhân và công-chức thuộc chế-độ chính-trị Miền Nam 1975 khiến cho họ đã bị chết trong tù, bị đói-khát bệnh-tật và bị tan-nát gia-đình.

8. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận sai-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi đã thực-hiện chiêu-bài đánh tư-bản Miền Nam 1976, khiến cho nền kinh-tế tiểu-thương và kỹ-nghệ bị kiệt-quệ và khánh-tận.

9. Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy nhìn-nhận sai-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ khi đã thực-hiện cưỡng-bách hợp-tác-xã Quốc-Doanh năm 1977 tại Miền Nam, khiến cho các nông-dân bị tịch-thu ruộng vườn, làm toàn quốc đã bị thiếu gạo ăn năm 1978-1979. Đảng cộng-sản Việt-Nam có cương-quyết và thẳng-thắn nhìn nhận các lỗi-lầm lãnh-đạo trong quá-khứ mới chứng-tỏ được sự đoạn-tuyệt với chủ-trương và đường lối của chủ-nghĩa cộng-sản, mới tạo được niềm tin phấn-khởi của toàn thể đồng-bào trong và ngoài nước và mới tạo được sự lạc-quan trước cộng-đồng thế-giới. Trái lại, nếu chỉ cởi mở bằng hình-thức hiện-tượng mà không thay-đổi hẳn về bản-chất chủ-trương của chủ-nghĩa cộng-sản thì chỉ là lập-lờ, lơ-lửng và phiêu-lưu; hay đúng hơn chỉ là xoa-dịu và lừa-gạt, toàn dân sẽ nổi lên chống đối. Khi toàn dân không đặt trọn niềm tin vào đường lối lãnh-đạo của nhà cầm-quyền đảng cộng-sản Việt-Nam vì kinh-nghiệm đau-thương mà họ đã trải qua về chủ-trương chuyên-chính vô-sản và bạo-lực khủng-bổ trong quá-khứ khiến họ chỉ đẩy-đưa tiêu-cực chớ không dốc lòng hăng-say lao-động để tạo-dựng được tư-hữu tài-sản dư thừa. Cho nên toàn bộ các guồng máy trong xã-hội đều bị đình-trệ, thất-bại và tương-lai Tổ-Quốc và Dân-Tộc sẽ bị đen-tối mịt-mờ. Đảng cộng-sản

Việt-Nam hãy nói lên tiếng nói chân-thành tình-cảm như Tướng Jaruzelski của đảng cộng-sản Ba-Lan đã nói. Chứng đó, chắc-chắn những lỗi-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ của đảng cộng-sản Việt-Nam sẽ được toàn-thể đồng-bào trong và ngoài nước hân-hoan sẵn-sàng tha-thứ theo truyền-thống nhân-tử và bao-dung của Tổ-Tiên đã để lại. Hãy để cho toàn thể đồng-bào Việt-Nam được hô tiếng reo vui bất-tận như dân Đông và Tây Đức khi bức tường Bá-Linh bị phá sập, như dân Liên-Xô và dân các nước Đông Âu khi có những người lãnh-đạo đảng cộng-sản sớm thức-tỉnh, đã tuyên bố từ bỏ đảng cộng-sản. Ở Đông-Âu, nước Albania là nước cộng sản cuối cùng đã từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản và tuyên-bố theo thể-chế Dân-Chủ Đa-Nguyên.

Ở Á Châu, nước Mông-Cổ là nước cộng-sản đầu tiên đã từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản và tuyên-bố theo thể-chế Đa-Nguyên. Và trên thế-giới hiện nay, chỉ còn lại có 4 nước vẫn khư-khư tôn-thờ chủ-thuyết Mác-Lê lỗi-thời mà chưa chịu từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản. Đó là các nước: Trung-Quốc, Bắc-Hàn, Cuba và Việt-Nam. Nước Trung-Quốc, theo chiến-lược toàn cầu của tư-bản, chỉ ở cái thế xập-xình như bao lâu nay, không hẳn mạnh về quân-sự mà cũng chẳng được giàu về kinh-tế. Vì, nếu Trung-Quốc được mạnh về quân-sự và được giàu về kinh-tế, thì với số dân đông-đảo hơn một tỷ người như vậy, thế giới khó mà yên-ổn được. Riêng, Bắc-Hàn và Nam-Hàn hai nửa nước đã bị chia cắt này, sớm muộn gì cũng sẽ thống-nhất nhờ nền kinh-tế của Nam-Hàn được phát-triển mạnh, nên sẽ bao-bọc để thực-hiện thống nhất như Tây-Đức đối với Đông-Đức. Chỉ còn lại Cuba và Việt-Nam, hai nước này đã có sự hiềm-hận trong quá-khứ đối với nước Mỹ. Cho nên, sớm muộn gì nước Mỹ cũng sẽ nhổ cỏ phải nhổ cho tận gốc, phải trừ cho tiết nọc và phải quét cho sạch chủ-nghĩa cộng-sản còn lại trên thế-giới. Giới lãnh-đạo đảng cộng-sản Việt-Nam nên sáng-suốt ý-thức xu-thế thời-đại tất-yếu, hãy nhanh chóng trở lại con đường Quốc-Gia Dân-Tộc vì sự an-nguy của bản thân và tương-lai tươi-sáng cho các thế-hệ trẻ tuổi ở Việt-Nam hiện nay.

2- Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy thay đổi chủ-nghĩa.

Trong quá khứ, Việt-Nam là nơi bị chi-phối bởi hai ảnh-hưởng ý-thức-hệ của chủ-nghĩa Tư-Bản và chủ-nghĩa cộng-sản, cho nên những khẩu-hiệu Dân-Chủ, Cộng-Hòa, Độc-Lập, Tự-Do chẳng những không được thực-hiện đúng mức và đúng ý-nghĩa của nó mà còn bị lạm-dụng để che-lấp những sự lệ-thuộc vào thế-lực ngoại bang và làm bình-phong để mưu-cầu quyền-lợi cho phe nhóm và bè đảng hơn là thực-sự lo cho Dân-Tộc được Tự-Do, Quốc-Gia được Độc-Lập. Vì thế

cho nên, những khẩu-hiệu trên đây giờ toàn thể đồng-bào đã nhàm-chán và không còn tin-tưởng về những chân-lý cao-quý đó nữa. Bởi lý đó, đảng cộng-sản Việt-Nam hãy lập ra tuyên-cáo chính-trị và tuyên-bố từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản và thay thế bằng CHỦ-NGHĨA QUỐC-GIA DÂN-TỘC, lấy phương-châm DẤN-TÂM, DÂN-TRÍ, DÂN-SINH và DÂN QUYỀN làm căn-bản cho đường lối mới để phục-vụ cho đồng-bào.

Chủ-Nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc biểu-hiện truyền-thống tự-chủ và tinh-thần bất-khuất của Tổ-Tiên suốt chiều dài lịch-sử gần năm ngàn năm dựng nước. Chủ-Nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc được phù-hợp với trào-lưu biến-đổi của Liên-Xô và khối Đông Âu vừa từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản để quay về với Chủ-Nghĩa Quốc-Gia có chủ quyền. Chủ-Nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc cũng được phù-hợp với mục-tiêu của các nước tân-tiến hiện nay trên thế-giới đã lấy phương-châm phục-vụ đời sống ấm-no và hạnh-phúc của người dân làm điều quan-yếu nhất trong xã-hội. Chủ-Nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc sẽ được chọn-lọc theo những phương-thức đã xây-dựng có kiến-hiệu nhất của các nước trên thế-giới, không phân-biệt Đông hay Tây, nhưng phải được phù-hợp với tinh-thần Quốc-Gia và Dân-Tộc của Việt-Nam, chớ không vội-vã bắt-chước nguyên- vẹn của bất cứ thứ chủ-nghĩa nào, ngay cả chủ-nghĩa Tư-Bản. Chủ-Nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc chắc-chắn sẽ được phù-hợp với lịch-sử-tính, văn-hóa-tính, dân-tộc-tính và địa-phương-tính của Việt-Nam.

Cái công của đảng cộng-sản Việt-Nam hôm nay để chuộc lại những lỗi-lầm ngày xưa là đảng cộng-sản Việt-Nam hãy dứt-khoát và triệt-đề từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản và tuân-tự chuyển-hóa từ chủ-nghĩa cộng-sản sang chủ-nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc trong sự tương-nhượng, hòa-đồng và tôn-trọng ý-nguyện của toàn thể đồng-bào.

Có như thế mới tránh được những cuộc nổi dậy của toàn dân và những sự tranh quyền hỗn-độn, có thể gây xáo-trộn trật-tự trong xã-hội, ảnh-hưởng đến đời sống của đồng-bào vốn đã bị quá nhiều đau-thương và đói-rách triền-miên gần như nửa thế-kỷ vừa qua.

3- Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy thay đổi Quốc-Hiệu.

Đảng cộng-sản Việt-Nam hãy lập ra tuyên-cáo chính-trị và tuyên bố hủy bỏ Quốc-Hiệu Cộng-Hòa Xã-Hội Chủ-Nghĩa Việt-Nam và thay-thế bằng Quốc-Hiệu VIỆT-NAM VĂN-HIẾN. Từ ngàn xưa và chắc-chắn mãi-mãi ngàn sau, nền tảng Văn-Hiến luôn-luôn là biểu-tượng tinh-hoa về lịch-sử và văn-hóa của Dân-Tộc Việt-Nam.

Khi Tổ-Quốc bị ngoại-bang xâm-chiếm, biểu-tượng Văn-Hiến được nêu lên như là một tự-điểm về tinh-thần và sức mạnh của toàn dân

để cùng nhau nhất-quyết bảo-vệ nền tự-chủ.

Khi Tổ-Quốc được thanh-bình và an-lạc, biểu-tượng Văn-Hiến được nêu lên như là một chủ-trương khuyến-khích và chọn-lọc những nhân-tài qua tiêu-chuẩn trọng-đức và tôn-hiền để điều-khiển các guồng máy trong xã-hội. Trong quá-khứ, Dân-Tộc Việt-Nam đã bị đô-hộ bởi thực-dân, bị phụ-thuộc bởi tư-bản và bị làm công-cụ cho cộng-sản, nên truyền-thống Văn-Hiến đã gián-tiếp bị phai-mờ. Cho nên Tổ-Quốc đã triển-miên bị điêu-tàn và Dân-Tộc liên-tiếp bị đắm-chìm trong loạn-lạc và tương-tàn. Tại Quốc-Nội hiện nay, lý-thuyết không-tưởng Mác-Lê đã hủy-diệt hoàn-toàn truyền-thống tự-chủ và nền-tảng Văn-Hiến. Và còn lại chẳng, chỉ có tiềm-tàng thầm-kín trong lòng của những người Việt-Nam chân-chính có liêm-sĩ và có tự-trọng. Tại Quốc-Ngoại hiện nay, trong môi-trường hội nhập vào cuộc sống xứ lạ quê người, đầy-dẫy những vật-chất xa-hoa, cho nên đã làm nhạt-nhòa truyền-thống " Cây có cội, nước có nguồn, chim có tổ, người có tông " của nền tảng Văn-Hiến Việt-Nam. Bởi thế cho nên, bảo-tồn và truyền-nối biểu-tượng Văn-Hiến như là một TỰ-ĐIỂM SINH-TỒN của dân-tộc để hồi-sinh tinh-thần tự-chủ và sức mạnh tự-cường cho toàn dân trong việc phát-triển xã-hội mà không bị chi-phối bởi những thế-lực ngoại-bang nào

Danh xưng Nước Việt-Nam Văn-Hiến không phải bây giờ mới được đề-xướng ra, mà tự ngàn xưa danh-xưng Văn-Hiến đã được nêu lên để tượng-trưng nét đặc-thù về nền văn-hóa tự-chủ của dòng-giống Việt-Tộc: -

Bản Bình-Ngô Đại-Cáo của Đức Nguyễn Trãi đã có ghi: " ... Như nước Việt ta từ trước, Vốn xưng Văn-Hiến đã lâu ... " - Xưa kia về mặt ngoại giao, nước Trung-Quốc cũng công-nhận: "Việt-Nam Văn-Hiến chi bang ". -

Cụ Phan Đình-Phùng, trong công-cuộc chiến-đấu gian-nguy để chống thực-dân Pháp, đã khẳng-định với kẻ đã đánh mất tự-chủ để chạy theo giặc Pháp, cụ nói: " ... nước nhà mình mấy nghìn năm nay, chỉ lấy Văn-Hiến truyền-nối nhau từ đời này đến đời khác ... ". - Và gần đây nhất, trong quyển Việt-Nam Non Nước Thần Tiên do nhà xuất-bản khoa-học và kỹ-thuật, đã ấn-hành năm 1989 tại Việt-Nam của Đảng cộng-sản Việt-Nam, ở trang mở đầu đã có nêu lên: " ...

Dân-Tộc ta ngàn năm Văn-Hiến Văn-Minh ... ". - Trong bản Hiến-Pháp năm 1992 của đảng cộng-sản Việt-Nam, ở phần Lời Nói Đầu đã có ghi: " ... đã hun-đúc nên truyền-thống đoàn-kết, nhân-nghĩa, kiên-cường, bất-khuất của Dân-Tộc và xây-dựng nên nền Văn-Hiến Việt-Nam ... ". - Và ở phần văn-hóa giáo-dục thuộc chương III, cũng đã có ghi: " ... kế-thừa và phát-huy những giá-trị nền Văn-Hiến

Việt-Nam ... ". Vì vậy, tụ-điểm Văn-Hiến là yếu-tố để phá-vỡ bức tường ngăn-cách, để lấp bằng hố sâu chia rẽ, để anh em cùng nòi giống không còn hận-thù nhau và để cùng nhau tương-nhượng và tương-đồng hầu xây-dựng cho nền-tảng Văn-Hiến mà Tổ-Tiên của chúng ta đã lưu lại, càng ngày càng được thêm rực-rỡ và xứng-đáng để truyền lại cho các thế-hệ mai sau. Tụ-điểm Văn-Hiến là địa-bàn cho đàn chim Việt lạc bầy cùng nhau quay về tổ ấm quê-hương và là một mái nhà ấm-cúng để đàn con Việt tứ-tán phân-ly cùng nhau quay về trong vòng tay trìu-mến của Mẹ hiền Việt-Nam. Tụ-điểm Văn-Hiến là ngọn đuốc soi đường để dìu-dắt nhau cùng đi ra khỏi đêm tối tuyệt-vọng và là mặt trời soi rọi nắng ấm để cùng nhau vươn lên trong vũ-trụ. Tụ-điểm Văn-Hiến là tinh-hoa của truyền-thống tự-chủ, đã được tiềm-tàng từ nhiều ngàn năm trước của Tổ-Tiên và là sức mạnh đoàn-kết của những người Việt-Nam chân-chính. Nền-tảng Văn-Hiến không phải vội-vã đi rước lấy của chủ-nghĩa cộng-sản và cũng không phải bừa-bãi đi vay mượn của chủ-nghĩa tư-bản. Trái lại, nền tảng Văn-Hiến là sự sống hiền-hòa và nhân-đức, là sức mạnh đoàn-kết và bất-khuất của chính người Việt-Nam đã tự sáng-tạo ra, đã kết-tinh nên, đã hi-sinh để bảo-vệ mới được tồn-tại cho đến ngày nay và sẽ phát-huy mãi-mãi cho đến những thế-hệ mai sau. Bất cứ người Việt-Nam nào còn giữ trong tim dòng máu Việt-Nam chân-chính, không thể nào phủ-nhận niềm tự-hào về nền-tảng Văn-Hiến mà Tổ-Tiên của chúng ta đã dày công tạo-dựng và đã lưu-truyền lại cho chúng ta. Chọn danh-xưng Quốc-Hiệu Việt-Nam Văn-Hiến, vừa xứng-đáng là con cháu của Tổ-Tiên đã tiếp-nối công-nghiệp dựng nền tự-chủ, vừa hòa-thuận với lòng người dân Việt từ Nam chí Bắc, từ trong nước ra đến ngoài nước, vừa phù-hợp với trào-lưu Dân-Quyền và Nhân-Quyền của thế-giới. Và có thể, với sự tranh-giành quyền-lợi và ngụp-lặn trong vật-chất của thế-giới hiện nay, Văn-Hiến còn là con đường duy nhất để đưa nhân-loại đến nhân-bản-tính và tâm-đức-tính trong tương-lai.

V- NHỮNG ĐIỀU TƯƠNG-ĐỒNG ĐỂ HỢP-TÁC TOÀN DÂN.

Sau khi đảng cộng-sản Việt-Nam tuyên-bố nhìn-nhận lỗi-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ, thay đổi từ chủ-nghĩa cộng-sản sang chủ-nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc và thay đổi Quốc-Hiệu từ Cộng-Hòa Xã-Hội Chủ-Nghĩa Việt-Nam sang Việt-Nam Văn-Hiến, chính-quyền đương nhiệm tiếp-tục ra tuyên-cáo chính-trị và tuyên-bố:

1. Thả tù chính-trị, tu-sĩ, văn-nghệ-sĩ ... và chấp-nhận các thành-phần này như là một thực-thể đối-kháng quan-điểm chính-trị trong

ôn-hòa cũng như các đảng-phái đối-lập khác ở trong nước và cũng giống như hình-thức sinh-hoạt đa-đảng của các nước tự-do và ngay cả các nước vừa từ-bỏ chủ-nghĩa cộng-sản trên khắp thế-giới hiện nay. Có đối-lập chính-trị mới nêu lên được công-khai những đường-lối sai-lầm và những hành-động tai-hại của chính-quyền đương thời, để nhờ đó mà biết và sửa sai hay thay-đổi; nếu không, đồng-bào sẽ đào-thải ngay trong những cuộc bầu-phiếu hoặc sẽ bị đồng-bào biểu-tình phản-đối.

2. Tuyên-bố chấp-nhận sinh-hoạt chính-trị theo thể-chế đa-nguyên và đa-đảng (các điều-khoản sẽ được liệt-kê trong Hiến-Uớc tạm thời).

3. Tuyên-bố chấp-nhận các sinh-hoạt tự-do và dân-chủ trong xã-hội, như: tự-do tín-ngưỡng, tự-do báo-chí, tự-do đi lại, tự-do đi học, tự-do tư-hữu ... (các điều-khoản sẽ được liệt-kê trong Hiến-Uớc tạm thời).

4. Tuyên-bố đổi danh xưng đảng cộng-sản Việt-Nam thành một danh xưng khác tùy sự lựa chọn của các cựu đảng viên đảng cộng-sản Việt-Nam, để cùng sinh-hoạt tự-do, dân-chủ và bình-đẳng với các đảng phái khác.

5. Tuyên-bố giảm quân-số và công-khai-hóa số nợ mắc phải của các nước cộng-sản cũ và các nước tư-bản để toàn thể đồng-bào trong và ngoài nước chung sức lo-liệu.

6. Phá bỏ các vết-tích của chủ-nghĩa cộng-sản trên khắp quê-hương Việt-Nam.

7. Tuyên-bố thành-lập Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia và mời gọi các chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học ở trong và ngoài nước đồng hợp-tác để tham-gia và hoạch-định đường hướng xây-dựng cho Quốc-Gia và Dân-Tộc trong những công việc cấp-bách ngắn hạn hiện nay và những kế-hoạch dài hạn cho tương-lai.

8. Tổ-chức những cuộc hội-thảo về chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học trong nước tại ba nơi như: Hà-Nội, Huế và Sài-Gòn để đề-thảo kế-hoạch phát-triển Quốc-Gia cho riêng từng ngành nghề chuyên-môn để sau này sẽ hợp-tác với các chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học của toàn thế-giới.

9. Tuyên-bố bảo-đảm an-ninh và tôn-trọng tự-do cho các đồng-bào ở nước ngoài khi về thăm quê-hương.

10. Tuyên-bố bảo-đảm an-ninh và lo-lắng các phương-tiện ăn ở cho các chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học trở về Việt-Nam để hợp-tác Hội-Nghị Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia tại ba nơi Hà-Nội, Huế và Sài-Gòn và được tự-do đi lại khắp nơi để tham-khảo ý dân.

A- CỘNG-ĐỒNG NGƯỜI VIỆT QUỐC-NGOẠI.-

Các Ban Chấp Hành Cộng-Đồng người Việt Quốc Ngoại là cơ-quan đại diện do tập-thể người Việt tại địa-phương hay Tiểu-Bang bầu ra. - Các Ban Chấp Hành Cộng-Đồng người Việt của Tiểu-Bang bầu ra Ban Chấp-Hành Cộng-Đồng người Việt tại mỗi Châu hay Liên-Bang như: Mỹ-Châu, Âu-Châu, Úc-Châu, Á-Châu - Ban Chấp-Hành Cộng-Đồng người Việt của một Châu đứng ra tổ-chức và triệu tập các Ban Chấp Hành Cộng-Đồng người Việt toàn thế-giới tại Quốc-Ngoại. - Trên danh-nghĩa hợp-pháp, Ban Đại-Diện Cộng-Đồng người Việt Quốc-Ngoại ra Tuyên-Cáo:

1/ Hoan-nghênh việc nhìn-nhận lỗi-lầm về lãnh-đạo trong quá-khứ của đảng cộng-sản Việt-Nam.

2/ Hoan-nghênh việc từ-bỏ chủ-nghĩa cộng-sản của đảng cộng-sản Việt-Nam.

3/ Công nhận chính-quyền đương-nhiệm từ-bỏ chủ-nghĩa cộng-sản thay bằng Chủ-Nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc.

4/ Công nhận chính-quyền đương-nhiệm từ-bỏ Quốc-Hiệu Cộng-Hòa Xã Hội Chủ-Nghĩa Việt-Nam và thay bằng Quốc-Hiệu Việt-Nam Văn-Hiến.

5/ Tuyên bố, trong hiện tại và tương-lai, vì noi theo gương bao-dung của Tổ-Tiên, vì sự sinh-tồn của Quốc-Gia và Dân-Tộc và vì tương-lai của các thế-hệ tiếp nối, toàn thể đồng-bào trong và ngoài nước sẽ không oán-hận nhau, sẽ không trả thù nhau, sẽ không nhắc-nhớ những sự hiềm-kích trong quá khứ của nhau, sẽ không phân-biệt các thành phần sinh-hoạt trong xã-hội hiện tại và sẽ bảo-đảm quyền tư-hữu tài-sản của mỗi gia-đình cũng như mỗi cá nhân đang sẵn có hiện nay. Coi những thù-hận, mất-mát, đau-khổ, ly-tán ... của quá-khứ như là một " nạn dân họa nước" đã qua.

6/ Thừa nhận chính-quyền đương-nhiệm như là một trong số các Hội-Đoàn và các đảng phái khác, được sinh-hoạt chính-trị tự-do, dân-chủ và bình-đẳng tại Việt-Nam.

7/ Thừa nhận chính-quyền đương-nhiệm như đang chấp-hành cơ-quan Hành-Pháp trong một nhiệm kỳ. Nhiệm kỳ này được tiếp-tục hay thay đổi tùy theo kết-quả cuộc bầu-cử toàn quốc. (Sự quyết định này sẽ được ghi thành các điều khoản trong Hiến-Uớc Tạm-thời của Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia).

8/ Sẵn-sàng tham-gia Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia để toàn thể người Việt trong và ngoài nước cùng nhau xây-dựng cho Quốc-Gia và Dân-Tộc.

9/ Phối-hợp với chính-quyền đương-nhiệm để kêu gọi thế-giới đầu-tư

và tương-trợ cho Việt-Nam.

10/ Các lời tuyên-bố về các sự kiện trên đây sẽ được ghi trọn- vẹn, rõ-ràng trong các điều khoản của Bản Hiến-Ước Tạm-thời và được phổ-biến khắp thế-giới cũng như cơ-quan Liên-Hiệp-Quốc.

B- HỘI-ĐỒNG KẾ-HOẠCH PHÁT-TRIỂN QUỐC-GIA.-

a/ Mục đích:

Tập-hợp các chuyên viên kỹ-thuật và khoa-học người Việt toàn thế-giới và sau đó sẽ phối-hợp với các chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học tại Quốc-Nội để dự-thảo Bản Kế-Hoạch Phát-Triển

Quốc-Gia được dung-hòa các kỹ-thuật khối tư-bản, các kỹ-thuật khối cộng-sản và quan-trọng nhất là các kinh-nghiệm-gia lâu năm tại Quốc-Nội hiện nay.

b/ Tổ chức:

b1/ Tại các Tiểu-Bang của mỗi Châu đều có Ban Chấp-Hành Cộng-Đồng người Việt Quốc-Ngoại, là cơ-quan được toàn-thể đồng-bào bầu ra. Các Ban Chấp-Hành Cộng-Đồng người Việt Quốc-Ngoại này sẽ tổ-chức các cuộc hội-thảo cấp Tiểu-Bang về kế-hoạch phát-triển quốc-gia cho riêng mỗi ngành-nghề chuyên-môn liên-hệ và tham-khảo ý-kiến rộng-rãi của tất cả đồng-bào. Tại cuộc hội-thảo cấp Tiểu-Bang này sẽ bầu ra một Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia cấp Tiểu-Bang gồm các chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học của các ngành-nghề như: Văn-Hóa, Giáo-Dục, Y-Tế, Xã-Hội, Luật-Pháp, Chính-Trị, Thương-Mại, Ngân-Hàng, Đầu-Tư ..v..v..

b2/ Các ban Chấp-Hành Cộng-Đồng người Việt Quốc-Ngoại cấp Châu hay Liên-Bang sẽ tổ-chức các cuộc hội-thảo cấp Châu hay Liên-Bang cho các Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia cấp Tiểu-Bang, để tham-khảo, thảo-luận và đúc-kết kế-hoạch phát-triển Quốc-Gia cho từng Châu hay Liên-Bang. Tại cuộc Hội-Thảo cấp Châu hay Liên-Bang này sẽ bầu ra một Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia cấp Châu hay Liên-Bang gồm các chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học của các Tiểu-Bang và tiếp-tục tham-khảo ý-kiến rộng-rãi của tất cả đồng-bào.

b3/ Một Châu đứng ra tổ-chức cuộc hội-thảo toàn thế-giới về Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia gồm các thành-viên của Hội-Đồng Kế-

Hoạch Phát-Triển của các Châu. Phần tổng-kết các kế-hoạch riêng cho từng ngành-nghề này sẽ được phổ-biến rộng-rãi trên mọi phương-tiện và công-khai-hóa kế-hoạch cho toàn thể đồng-bào được rõ. Tại cuộc hội-thảo toàn thế-giới về Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia này sẽ được tuyển-chọn các chuyên-viên thiện-nguyện và có điều-kiện hoàn-cảnh thuận-lợi để đại-diện cho Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia toàn thế-giới. Sau đó, Hội-Đồng toàn thế-giới này sẽ về Việt-Nam theo lời mời gọi của chính-quyền đương-nhiệm vừa tuyên-bố từ bỏ chủ-nghĩa cộng-sản, để hợp-tác với các chuyên-viên thuộc Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia tại Quốc-Nội như ở Hà-Nội, Huế, Sài-Gòn ... để cùng đề-thảo và đồng-thuận một kế-hoạch Phát-Triển Quốc-Gia toàn-diện chung cho cả nước.

c/ Nhân-sự:

Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia toàn thế-giới này sẽ qui-tụ các chuyên-viên của các ngành-nghề chuyên-môn.

Mỗi ngành đề-cử ít nhất là 3 chuyên-viên.

Các thành-viên Hội-Đồng Phát-Triển Quốc-Gia toàn thế-giới này sẽ bầu ra một Ban Chấp-Hành, gồm có:

1 Vị Chủ-Tịch -

4 Vị Phó Chủ-Tịch:

1 đặc trách liên-lạc Quốc-Ngoại 1 đặc trách liên lạc Quốc-Nội 1 đặc trách liên lạc chính-quyền đương nhiệm 1 đặc trách liên lạc thế-giới và Liên-Hiệp-Quốc. -

3 Vị Ban Thư Ký:

1 Tổng Thư Ký

2 Thư Ký: 1 Quốc-Nội

1 Quốc-Ngoại -

Các chuyên-viên còn lại là thành-viên của các Ủy Ban chuyên-môn từng ngành-nghề của Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia toàn thế-giới như:

* Ủy Ban Văn-Hóa

* Ủy Ban Giáo-Dục

* Ủy Ban Y-Tế

* Ủy Ban Xã-Hội

* Ủy Ban Luật-Pháp

* Ủy Ban Chính-Trị

* Ủy Ban Thương-Mại

* Ủy Ban Ngân-Hàng

* Ủy Ban Đầu Tư

... vân ... vân ...

d/ Hợp tác:

Các chuyên viên thuộc Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia toàn thế-giới sẽ về Việt-Nam theo sự bảo-trợ của Cộng-Đồng người Việt khắp thế-giới và sự bảo-đảm của chính-quyền đương nhiệm không còn cộng-sản. Cùng tháp-tùng sẽ có giới truyền-thông thế-giới và sẽ mời gọi Cao-Ủy của Liên-Hiệp-Quốc quan-sát. Tại Quốc-Nội, Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia Quốc-Ngoại sẽ gặp-gỡ và hợp-tác với Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia Quốc-Nội để hình-thành Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia Việt-Nam. Các chuyên-viên trong và ngoài nước thuộc Hội-Đồng Phát-Triển Quốc-Gia Việt-Nam sẽ gặp-gỡ và mở những cuộc hội-thảo theo riêng từng ngành-nghề chuyên-môn, như:

- * Ban Văn-Hóa trong nước hội-thảo với Ban Văn-Hóa ngoài nước.
- * Ban Giáo-Dục trong nước hội-thảo với Ban Giáo-Dục ngoài nước.
- * Ban Y-Tế trong nước hội-thảo với Ban Y-Tế ngoài nước.

Phụ chú:

Trong buổi giao thời để gặp-gỡ giữa hai ảnh-hưởng ý-thức-hệ rất là quan-trọng. Một bên, vừa từ-bỏ chủ-nghĩa cộng-sản, với một thời gian gần 50 năm tại Miền Bắc và gần 30 năm tại Miền Nam, hầu hết các chuyên-viên Quốc-Nội đã được đào-tạo tại các nước cộng-sản cũ nhưng đã trải qua có kinh-nghiệm thực-hành nghề-nghiệp tại môi-trường Quốc-Nội, nên sẽ bỡ-ngỡ khi tiếp-xúc lúc ban đầu với những lý-thuyết về đường lối và kế-hoạch của nền kinh-tế thị-trường, nền kỹ-thuật và khoa-học của tư-bản. Một bên, được đào-tạo trong môi-trường của nền kinh-tế thị-trường và nền kỹ-thuật và khoa-học của tư-bản, nhưng với những thời gian dài xa-vắng quê-hương, chưa có kinh-nghiệm thực-hiện nghề-nghiệp tại Quốc-Nội, nên sẽ ngỡ-ngàng lúc ban đầu khi tiếp-xúc trực-tiếp với hiện-trạng. Và quan-trọng nhất là thành-phần cốt-cán thứ ba thuộc về những nghề-nghiệp cha truyền con nối lâu đời, không có đào-tạo tại các nước cộng-sản cũ mà cũng chẳng được học-hỏi tại các nước tư-bản. Nhưng họ đã có quá nhiều kinh-nghiệm lâu năm trong những nghề-nghiệp tại địa-phương như: Ngư-Nghiệp, Chăn Nuôi, Trồng-Trọt, Thủ-Công, Kỹ Nghệ Nhẹ đặc-biệt những người này thật chất-phác, cần-cù, siêng-năng và thật-thà - đó là đặc-tính về bản-chất của những người Việt-Nam quê mùa. Nhưng hi-vọng trước sự sinh-tồn của Quốc-Gia Dân-Tộc và

vì tương-lai của các thế-hệ mai sau, các chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học, dù ở trong nước hay ở ngoài nước, dù được đào-tạo tại các nước cộng-sản hay nước tư-bản, cũng đều là người Việt-Nam cùng một cội-nguồn Tổ-Tiên, cùng một dòng-họ thân-tộc và nhất là cùng nghề cùng nghiệp, chắc-chắn sẽ lắng nghe và trao đổi những điều hữu-ích, những điều thực-tiến, những điều có thể áp-dụng tại Việt-Nam và nhất là những điều phù-hợp với lịch-sử-tính, văn-hóa-tính, dân-tộc-tính và địa-phương-tính của Việt-Nam, thì dù ở môi-trường nào cũng dễ-dàng tương-nhượng và đồng-thuận. Sau bao năm chia-rẻ và tương-tàn, người theo bên Đông, kẻ theo bên Tây, đây là thời-cơ thuận-tiện nhất để cùng nhau tương-nhượng, hợp-tác và đồng-thuận hầu chọn-lọc để lấy cái hay và bỏ cái dở, lấy điều tốt và bỏ điều xấu, lấy việc lợi và bỏ việc hại, dù của cộng-sản cũng như của tư-bản để bù-đắp lại những mất-mát, những đổ-v? , những đói-rách, những đau-khổ ... mà đã hơn nửa thế-kỷ qua đã bị lãng-phí một cách oan-uổng.

đ/ Nhiệm-vụ Hội-Đồng Kế-hoạch Phát-Triển Quốc-Gia Việt-Nam:

Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia Việt-Nam, một số tổ-chức được hình-thành với sự phối-hợp các chuyên-viên kỹ-thuật và khoa-học trong và ngoài nước, có các trách-vụ sau:

đ1/ Soạn-thảo và công-bố Bản Hiến-Uớc tạm-thời để chính-quyền đương-nhiệm dùng làm căn-bản lập-quy để điều-hành các cơ-cấu của Quốc-Gia theo chiều-hướng thay đổi toàn diện từ chủ-nghĩa cộng-sản sang chủ-nghĩa Quốc-Gia Dân-Tộc với chủ-trương xây-dựng Dân-Tộc trên căn-bản Dân-Tâm, Dân-Trí, Dân-Sinh và Dân-Quyền và kiến-tạo Quốc-Gia trên nền-tảng nước Việt-Nam Văn-Hiến.

đ2/ Soạn-thảo và công-bố các luật-lệ cho việc đăng-ký của các Hội-Đoàn, Đảng-Phái và các ngành-ngành trong xã-hội theo thể-chế Tự-Do và Dân-Chủ.

đ3/ Bản Hiến-Uớc tạm-thời có chủ-đích hình thành ba cơ-quan độc-lập:

- * Cơ-Quan Hành-Pháp: do chính-quyền đương nhiệm.
- * Cơ-Quan Lập-Pháp: Tạm thời do Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia Việt-Nam.

* Cơ-Quan Tư-Pháp: Tạm thời do Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia đề-cử.

đ4/ Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia Việt-Nam phải quan-tâm hàng đầu về việc phát-triển hạ tầng cơ-sở quốc-gia, có tính-cách cấp-thiết để cung-ứng nhu-cầu và ổn định đời sống cho đồng-bào, như đào-tạo chuyên-viên cán-sự trung-cấp cho các ngành-nghề như: Văn-Hóa, Giáo-Dục, Y-Tế, Xã-Hội, Thanh-Thiếu-Niên, Chăn-Nuôi

Điển-hình: * Cấp Xã: - Trạm Thông-Tin có nhân-viên Thông-Tin

- Trạm Y-Tế có nhân-viên Y-Tế

* Cấp Quận: - Chi Thông-Tin có cán-sự Thông-Tin

- Chi Y-Tế có cán-sự Y-Tế

- Chi Hộ-Sinh có cán-sự Hộ-Sinh

- Chi Xã-Hội có cán-sự Xã-Hội V.....v.....

* Cấp Tỉnh: - Nhà Dưỡng-Lão

- Viện Mồ-Côi

- Nhà nuôi người tàn-tật

- Nhiều quán cơm Xã-Hội

- nhiều địa-điểm từ-thiện do các Tôn-Giáo,

các Hội Từ-Thiện đảm-trách.

* Cấp Khu: - Có trường dạy nghề trung-cấp các ngành: Sư-Phạm, Nông-Nghiệp, Ngư-nghiệp, Lâm-Nghiệp, Rau-quả, Cơ-Khí

đ5/ Soạn-thảo luật bầu-cử và tổ-chức bầu-cử hạ tầng cơ-sở: Ấp, Xã, Quận, Tỉnh. Soạn-thảo luật bầu-cử và tổ-chức bầu-cử Quốc-Hội Lập-Hiến.

Quốc-Hội Lập-Hiến, sau khi soạn-thảo và công-bố BẢN TÂN HIẾN-PHÁP, sẽ trở-thành QUỐC-HỘI LẬP-PHÁP.

đ6/ Nhiệm-vụ của Hội-Đồng Kế-Hoạch Phát-Triển Quốc-Gia Việt-Nam sẽ chấm dứt hay sẽ đươc bầu-cử bổ-túc từng phần để trở thành THƯỢNG-NGHỊ-VIÊN tùy theo luật-lệ qui-định của Bản Hiến Pháp này.

Bản ĐIỀU-TRẦN này được trình-bày với những dẫn-chứng công-minh và xác-thực để tìm những phương-thức khơi-mào cho các giải-

pháp tương-nhượng trong ôn-hòa và cụ-thể hầu giải-quyết những sự tranh-chấp, phân-hóa và thù-hận đã dai-dẳng hơn nữa thế-kỷ qua khiến Quốc-Gia liên-tục điều-tàn và Dân-Tộc triền-miên đói-rách.

Bản ĐIỀU-TRẦN chỉ nêu lên sự-thật về những lỗi-lầm lãnh-đạo trong quá-khứ của đảng cộng-sản Việt-Nam khi đã vội-vã rước lấy chủ-nghĩa cộng-sản và đã triệt-để ca-tụng và áp-đặt tại Việt-Nam. Cho đến khi chủ-nghĩa cộng-sản trên khắp thế-giới và ngay tại Liên-Xô đã bị hủy-diệt, các tượng đá của Lê-Nin và Stalin đã bị kéo đổ xuống và cờ đỏ búa liềm đã bị thay-thế thì chủ-nghĩa cộng-sản đã bị lờ trốn và huyệt giòi tại Việt-Nam. Đó là hậu-quả của việc " Tổ-Tiên trong nhà lại không thờ kính mà đi quỳ-lạy quỉ-sứ ở ngoài đường ". Nhưng cái công của đảng cộng-sản Việt-Nam hôm nay đã chuộc lại lỗi-lầm ngày xưa là tạo những điều-kiện trong việc tương-nhượng và hòa-đồng để xây-dựng lại Quốc-Gia được phồn-thịnh và đồng-bào được ấm-no.

Cúi xin Quốc-Tổ Hùng-Vương, các Bậc Tiên-Nhân và Hồn Thiêng Sông-Núi phù-hộ cho Dân-Tộc Việt-Nam tránh được những cơn liên-tiếp tương-tàn, tang-tóc và khổ-đau.

Làm tại Úc Châu ngày 01 tháng 8 năm 1992.

Trần-Văn-Chinh
Giáo Viên

www.vietnamvanhien.org

